

Р Е Ш Е Н И Е

№117

град Перник, 01 април 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и седми март две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стоилова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №87 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от С.С.В.*** против решение №23 от 01.02.2013 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №619 по описа на съда за 2012 г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) с №1200/11.10.2012 г. на Началник Районно управление - Радомир при ОД на МВР - Перник издадено срещу С.С.В. *** за нарушение по чл. 137а, ал. 1, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за което на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е необосновано и незаконосъобразно, тъй като същото не кореспондира с представените и събрани пред районния съд доказателства и противоречи на материалния закон. Сочи се още, че процесното НП е несъответно на изискването на чл. 57 т. 7 от ЗАНН, тъй като не съдържа точно описание на нарушението, както и че е издадено от некомпетентен орган, въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съставен при допуснати съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят твърди, че процесният АУАН е съставен в нарушение на чл. 42 от ЗАНН, а именно: липсва описание на нарушението, съставен е в присъствието на само един свидетел. Жалбоподателят пледира, че поради горните нарушения правото му на защита е съществено ограничено и това е самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП на основание чл. 12, т. 3 от ЗВАС. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна

инстанция, да се произнесе по същество като отмени процесното НП, както и да присъди на жалбоподателя направените по делото разноски. Пред съда жалбоподателят се представлява от адв. Б., която заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде оставен в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд не са представени писмени доказателства във връзка със сочените от жалбоподателя основания за обжалване.

Административен съд – Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка за правилно приложение на материалния закон касационният съд намира следното:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Радомир на основание доказателствата представени и събрани пред него е приел за безспорно от фактическа страна, че на 07.10.2012 г. в 11:20 ч в гр. Радомир служители на РУП – Радомир при извършване на проверка установили, че С.В. в качество водач по смисъла на ЗДвП управлява МПС без поставен обезопасителен колан. За нарушението е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Радомир, извършил проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го е установил, че същите не страдат от пороци, обуславящи незаконосъобразност, които да са достатъчно основание за отмяна на процесното НП без разглеждане на спора в неговото същество. Постановено е, че АУАН и НП са съставени при спазване на изискванията съответно на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, без допуснати други съществени процесуални нарушения.

Разгледал съществото на спора районният съд е приел за безспорни както факта на нарушението, така и неговото авторство и вината на водача. Предвиденото да бъде наложено административно наказание е определено от районния съдия като

правилно и справедливо определено в законово предвидения вид и в размера за съответното нарушение.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция, поради което намира касационната жалба неоснователна, като съображенията за това са следните:

Във връзка с твърдението, вписано като касационно основание в жалбата, за необоснованост на първоинстанционното решение, следва да се отбележи, че „необоснованост“ – та не е сред изброените в чл. 348, ал. 1 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН основания за касиране, поради което не следва да се обсъжда от настоящия касационен състав. Колкото до „необоснованост“, като резултат от допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с процеса на доказване и във връзка с твърденията на жалбоподателя, при извършената касационна проверка такива не бяха установени. Районен съд – Радомир обосновано и в съответствие с правилото на чл. 305, ал. 3 НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН е посочил установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и поради какви съображения е направил своите правни изводи.

Без основание е и твърдението на жалбоподателя, че НП е издадено от некомпетентен орган. На съда е служебно известна заповед №Из-1687 от 02.08.2010 г. на Министър на вътрешните работи за определяне на длъжностни лица от МВР, които да съставят АУАН, да издават НП и да осъществяват контролна дейност по ЗДВП и т. 4 „наказателни постановления за констатирани нарушения по ЗДВП се издават от ... началниците на районни управления на МВР към ОД на МВР“, какъвто пост заема и издателят на обжалваното НП. Очевидния пропуск като доказателство по делото да бъде приложена въпросната заповед, не може да послужи като основание за отмяна на НП.

Твърденията на жалбоподателя за издадени акт и НП със съдържание несъответно на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, са бланкетно включени, преповтарят жалбата до първата инстанция и са неправилни тъй като съдът не установи сочените несъответствия. Нарушението на ЗДВП е описано точно и кореспондира със съответната материална норма. На следващо място актът е подписан от свидетел, присъствал при установяване на нарушението, което кореспондира с изискването, заложено в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, като законът противно на тълкуването на жалбоподателя не сочи точния брой на свидетелите в чл. 42, т. 7 от ЗАНН, които могат да бъдат един и повече от един.

При извършената проверка за правилно приложен материален закон във връзка с друга част от жалбата, както и на основание на чл. 218, ал. 2 от АПК касационният съд не установи да са налице и такива основания за касиране на първоинстанционното решение. Безспорно установено и кореспондиращо с доказателствата събрани пред първата съдебна инстанция е, че В. е осъществил от обективна и субективна страна състав на нарушение по чл. 137а, ал. 1, предл. 1 от ЗДВП във вр. с чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДВП, като е управлявал МПС без

поставен задължителен предпазен колан. За това нарушение е наложено съответното по вид и в абсолютен размер наказание, при съобразяване с правилата на чл. 27, ал. 1 и 2 на ЗАНН.

Следва да се отбележи, че процесуалният представител на жалбоподателя сочи нормите на ЗВАС, отменен от 01.03.2007 г. с ПЗР на АПК (обн. ДВ бр.30/11.04.2006 г.) и по специално на чл. 12, т. 3 от ЗВАС, като основание за отмяна на процесното НП, поради което съдът не следва го обсъжда.

Претендираното от жалбоподателя присъждане на направени по делото разноси няма да бъде уважено. Съгласно Тълкувателно решение №2/03.06.2009 г. на ВАС по ТД №7/2008 г. административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.

Водим от гореизложеното съдът намира касационната жалба за неоснователна, предвид което решението на първата съдебна инстанция като правилно и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Настоящата инстанция констатира техническа грешка в диспозитива на обжалваното решение, като вместо чл.137А, ал.1 от ЗДвП, районният съдия е изписал чл.173А, ал.1 от ЗДвП. Грешката при изписването на нормата е очевидна и техническа, волята на съда е ясна и тази грешка не може да повлияе на крайния резултат от касационното обжалване.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №23 от 01.02.2013 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №619 по описа на съда за 2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление с №1200/11.10.2012 г. на Началник Районно управление – Радомир при ОД на МВР – Перник издадено срещу С.С.В. *** за нарушение по чл. 137а, ал. 1, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за което на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя за присъждане на направени във връзка с делото разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/